यत्रआसनानिचमृदून्युपस्तरणानितूलादिमयानियेषुतानि यत्रमुक्तादामविलंबवंतिद्युमंतिचवितानानि ॥३०॥३१॥ सब्राह्मणःनिर्व्यग्रःसंस्थिरःसन् अहैतुकींआकस्मिकींस्वस्यसमृद्धिंतर्कयामास कुतएषासमृद्धिरागतेति॥३२॥निश्चिनोति नूनमिति एतन्ममेतिएषचासावहंचतस्य समृद्धित्वेहेतुःमहाविभूतेर्यदूत्तमस्यावलोकतोऽन्योनैवोपपद्येत॥३३॥ननुसचेदवलोकनमात्रेणमहदैश्वर्यंदत्तवान् तर्हीदंतुभ्यंमयादत्तमितिकिंनावोचदतआह नन्विति ननुमेसखासमक्षमब्रुवाणएवयाचिष्णवेयाचकायभूरिबह्वपिदिशतेददाति अत्रहेतुःभूरिभोजःस्वयंतद्देयंपर्जन्यवदीक्षमाणइतिअयमर्थःस्वयंतावद्भूरिभोजःबहुभोजःआप्तकामत्वात्लक्ष्मीपतित्वाच्च अतोयथापारावारपरिपूरकोऽतिवदान्यःपर्जन्यःकदाचिद्बह्वपिवर्षमल्पमेव

आसनानिचहैमानिमृदूपस्तरणानिच॥मुक्तादामविलंबीनिवितानानिद्युमंतिच॥३०॥स्वच्छस्फटिककुड्येषुमहामारकतेषुच॥रत्नदीपान्भ्राजमानाँल्ललनारत्नसंयुताम्॥३१॥विलोक्यब्राह्मणस्तत्रसमृद्धीःसर्वसंपदाम्॥ तर्कयामासनिर्व्यग्रःस्वसमृद्धिमहैतुकीम्॥३२॥नूनंबतैतन्ममदुर्भगस्यशश्वद्दरिद्रस्यसमृद्धिहेतुः॥महाविभूतेरवलोकतोऽन्योनैवोपपद्येतयदूत्तमस्य॥३३॥नन्वब्रुवाणोदिशतेसमक्षंयाचिष्णवेभूर्यपिभूरिभोजः॥ पर्जन्यवत्तत्स्वयमीक्षमाणोदाशार्हकाणामृषभःसखामे॥३४॥ किंचित्करोत्युर्वपियत्स्वदत्तंसुहृत्कृतंफल्ग्वपिभूरिकारी॥मयोपनीतांपृथुकैकमुष्टिंप्रत्यग्रहीत्प्रीतियुतोमहात्मा॥३५॥ तस्यैवमेसौहृदसख्यमैत्रीदास्यंपुनर्जन्मनिजन्मनिस्यात्॥ महानुभावेनगुणालयेनविषज्जतस्तत्पुरुषप्रसंगः॥३६॥

मन्यमानोलज्जयेवसमक्षमवर्षन्रात्रौनिद्राणेकर्षके तत्क्षेत्रमाप्लावयति एवंश्रीकृष्णोऽपिस्वभोगापेक्षयातद्देयमिंद्रादिपदमपिअतितुच्छंमन्वानःतस्यचभजनंबहुमन्यमानःसमक्षमब्रुवाणएवददातीति ॥ ३४॥ तदेवाह किंचिदिति उरुबह्वपिस्वदत्तंयत्किंचित्करोति अल्पंमन्यते सुहृत्कृतंफल्गुअतितुच्छमपिभूरिकारीबहुमन्यतइत्यर्थः अतएवमयाउपनीतांप्रीतियुतःस्वयमेवप्रतिगृहीतवान् ॥ ३५॥ श्रीकृष्णस्यभक्तवात्सल्यंदृष्ट्वातद्भक्तिप्रार्थयतेतस्येति सौहृदंप्रेमसख्यंहिताशंसनंच मैत्रीउपकारकत्वंच दास्यंसेवकत्वंतत्समाहारैकवचनम् तस्यतत्संबंधिनोमेममस्यान्नतुविभूतिः किंचमहानुभावेनतेनैवविषज्जतोविशेषेणसंगंप्राप्नुवतस्तद्भक्तेषुप्रकृष्टसंगःस्यादिति ॥ ३६ ॥